

Högsta domstolen
Box 2066
103 12 Stockholm

FL ./ riksåklagaren ang. hot mot tjänsteman

(Svea hovrätts dom den 23 oktober 2019 i mål B 11175-18)

Högsta domstolen har förelagt mig att svara skriftligen på FL:s överklagande. Jag vill anföra följande.

Min inställning

Jag bestrider ändring av hovrättens dom och ser inte att det finns något skäl att meddela prövningstillstånd.

Bakgrund

Åtalet

FL med flera personer anordnade den 11 januari 2018 en spelning i lokalen Kägelbanan i Stockholm. Under kvällen för spelningen genomförde Polismyndigheten en insats i lokalen som resulterade i flera omhändertaganden av personer på grund av misstanke om innehav av narkotika. Polismyndighetens insatsledare, polismannen AL, uttalade sig efteråt i media om insatsen och uttryckte bl.a. att det varit kaos med tunga droger samt att hon inte tyckte att Kägelbanan skulle boka sådana typer av spelningar.

Åklagaren har i stämningsansökan den 5 juli 2018 yrkat ansvar mot FL för hot mot tjänsteman enligt 17 kap. 1 § första stycket brottsbalken vid två tillfällen enligt följande.

Åtalspunkt 1

FL har angripit polisen AL med hot om våld i anledning av tidigare tjänsteåtgärd som AL utfört i sin myndighetsutövning för att hämnas hennes tjänsteåtgärd. Det hände den 10 februari 2018 på okänd plats, Sverige. FL lade ut på sitt Instagramkonto en bild med tillhörande text, texten innefattar hot om brottslig gärning på ett sätt som hos AL varit ägnat att framkalla allvarlig fruktan för hennes personliga säkerhet, då det i texten står att polisen AL ska filéas på Valborg, då ska hon skjutas samt snuthat. FL begick gärningen med uppsåt.

Åtalspunkt 2

FL har angripit polisen AL med hot om våld i anledning av tidigare tjänsteåtgärd som AL utfört i sin myndighetsutövning för att hämnas hennes tjänsteåtgärd. Det hände den 25 februari 2018 på okänd plats, Sverige. FL har skrivit en musiklåt med tillhörande text och sett till att musiklåten har lagts upp på Spotify. Texten innefattar hot om brottslig gärning på ett sätt som hos AL varit ägnat att framkalla allvarlig fruktan för hennes personliga säkerhet. I musiklåten

text förekommer uttalanden av innebörd att FL ska vidta åtgärder gentemot henne som kommer att innefatta lidande för AL: att han ska knulla där hon bor, att hon är en ful fisk och att alla fiskar ska få lida samt då ska hon skjutas. FL begick gämingen med uppsåt.

Tingsrättens dom

Tingsrätten ogillade åtalet (åtalpunkterna 1 och 2). Vid prövning av åtalet i åtalpunkten 2 bedömde tingsrätten att låttexten så som den angetts i åtalet objektivt sett kunde utgöra ett hot om våld och att AL hade uppfattat hotet som allvarligt menat. Tingsrätten fann dock att FL inte haft sådant uppsåt att hota AL som krävs för att han skulle kunna dömas för hot mot tjänsteman.

Hovrättens dom

Hovrätten gjorde inte någon ändring av tingsrättens dom avseende åtalpunkten 1 men dömde FL för hot mot tjänsteman enligt åtalpunkten 2. Påföljden bestämdes till villkorlig dom och 70 dagsböter om 200 kr. Hovrätten beslutade vidare att FL skulle betala tillbaka hela kostnaden för försvararen i hovrätten till staten.

I domskälen instämde hovrätten i tingsrättens bedömning att de texttrader i låten som åklagaren har återgett i gärningsbeskrivningen objektivt sett innefattar ett hot om våld som riktar sig mot AL. I frågan om hotet varit ägnat att hos AL framkalla allvarlig fruktan för hennes egen säkerhet uttalade hovrätten att bedömningen ska göras utifrån hur situationen framstår från AL:s synvinkel. Hovrätten fann att den sammantagna bilden av den kommunikation som FL riktade mot AL vid den här tiden var kritisk, provokativ och i viss mån aggressiv. Situationen hade enligt hovrätten därför varit sådan att textraderna i gärningsbeskrivningen varit ägnade att väcka allvarlig fruktan för AL:s egna säkerhet, inte minst med hänsyn till den stora spridning som hon hade anledning att utgå från att hotet skulle få. Med beaktande av att låten lades upp på Spotify eftersom FL var irriterad över vad AL i tjänsten hade gjort för uttalanden i media, fann hovrätten det också styrkt att hotet om våld gjorts i anledning av AL:s myndighetsutövning.

I fråga om uppsåt fann hovrätten, med hänsyn till vad som framkommit om bakgrunden till att FL skrev låten och eftersom han själv inte uppgett någon annan trovärdig förklaring till sitt agerande, det styrkt att avsikten med låten var att hämnas AL på grund av hennes uttalanden i media. Vidare ansåg hovrätten att FL, inte minst mot bakgrund av reaktionerna på Instagram-inlägget ett par veckor tidigare, måste ha förstått risken för att AL skulle uppfatta budskapet i låten som ett hot och att detta var ägnat att framkalla allvarlig fruktan hos henne. Eftersom han trots det såg till att låten lades upp på Spotify har han i vart fall varit likgiltig inför detta.

Hovrätten prövade därefter frågan om det står i strid med yttrandefriheten att döma FL för brott, dvs. om yttrandefrihetsintresset innebär att bestämmelsen om hot mot tjänsteman enligt 17 kap. 1 § brottsbalken ska ges en mer restriktiv och för FL mer förmånlig tolkning än vad som framgår av lagtexten. Hovrättens bedömning var, att det hot som FL har framfört mot en utpekad och

namngiven polis har gått utöver vad som följer av skyddet för yttrandefriheten enligt 2 kap. 1 § regeringsformen. Detta gäller enligt hovrätten även om det beaktas att FL i anslutning till låten som avses enligt åtalspunkten 2 även publicerade en låt som var mindre hotfull och att han är verksam i en musikgenre där tonen i låttexterna ofta är hård. Hovrättens slutsats var att grundlagsskyddet för yttrandefriheten enligt 2 kap. 1 § regeringsformen inte utgjorde något hinder mot att döma FL i enlighet med åtalet. Hovrätten gjorde vidare bedömningen att hot som på det sätt som är fråga om i målet riktar sig mot enskilda namngivna personer klart faller utanför det område som yttrandefriheten enligt Europakonventionen är avsett att skydda. Något hinder mot att döma FL förelåg därmed enligt hovrätten inte heller med hänsyn till Europakonventionen.

Överklagandet

FL har överklagat hovrättens dom och yrkat att Högsta domstolen i första hand ska frikänna honom från ansvar för hot mot tjänsteman (åtalspunkten 2) och i andra hand ska mildra påföljden. Han har vidare yrkat att Högsta domstolen under alla förhållanden ska befria honom från återbetalningsskyldighet i fråga om försvararkostnaderna.

Som grund för sina yrkanden har FL uppgett bl.a. följande. Förutsättningarna för att döma honom för hot mot tjänsteman är inte uppfyllda. FL har saknat uppsåt. Omständigheterna i målet talar mot att det varit fråga om ett hot och även mot att hotet varit ägnat att framkalla allvarlig fruktan hos målsäganden. Målsägandens uttalanden i media kan inte anses vara myndighetsutövning. Om uttalandena ska anses vara en del av målsägandens myndighetsutövning kan det inte vara fråga om annat än råd, upplysningar och annan service som samhället erbjuder medborgarna. Sådan tjänsteutövning är inte myndighetsutövning (se prop. 1972:5 s. 499–500 samt RH 1994:70). Inte heller kan uttalandena anses ha gjorts i en sådan kontext att de har en nära koppling till myndighetsutövning. Uttalandena är inte Polismyndighetens uttalanden utan får antas vara uttryck för målsägandens egen yttrandefrihet, vilket även det talar för att uttalandena inte har någon koppling till myndighetsutövning. Då det inte varit fråga om myndighetsutövning är inte rekvisiten för brottet hot mot tjänsteman uppfyllda. Under alla omständigheter har uttalandena omfattats av FL:s yttrandefrihet. I förevarande mål ska beaktas att FL är en artist och konstnär vars artisteri och konstnärskap bottnar i bland annat utmanande av normer och viss provokation. Yttrandefrihet uttryckt genom olika konstformer måste bedömas som mer vidsträckt än annan yttrandefrihet. Det ska även beaktas att FL:s uttalanden genom sin konstform varit riktad med udden mot att en polis uttalat sig om en enskild artist och konstnär och lämpligheten i att en arrangör bokar honom som artist. Målsäganden i sin roll som statsanställd har bildligt fått symbolisera staten och dess starka ställning i förhållande till enskilda konstnärer och den fria konsten. Omständigheterna får bedömas i ljuset av att FL genom en konstform haft till syfte att belysa ett maktmissbruk från statens sida. Ett sådant ändamål utgör själva kärnan av de intressen

Europakonventionen syftar till att skydda, vilket måste speglas i en bedömning av målet.

Som grund för prövningstillstånd har FL anfört bl.a. följande. Det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att meddela prövningstillstånd. Det saknas praxis kring frågan om vad som ska betraktas som myndighetsutövning enligt 17 kap. 1 § brottsbalken. Det saknas även närmare rättslig vägledning kring frågan om yttrandefrihetens gränser i förhållande till bestämmelser om straffbara uttalanden, när en konstnär uttrycker samhällskritik i en utmanande konstform. I synnerhet saknas det rättslig vägledning för hur man ska beakta det faktum – som i förevarande fall – att tjänstemannen själv initierat en offentlig debatt, vilken det påstådda hotet sedan är kopplat till.

Grunderna för min inställning

Straffbestämmelsen om hot mot tjänsteman

I 17 kapitlet brottsbalken behandlas brott som riktar sig mot allmän verksamhet. Genom bestämmelserna i kapitlet har den som utövar allmän verksamhet getts ett förstärkt straffskydd genom att en strängare straffskala har införts för brott som riktas mot denna kategori personer. Våld eller hot mot tjänsteman är delvis en kvalificerad form av olaga hot och misshandel (prop. 2015/16:113, s. 75). Alla brotten i kapitlet kan uppfattas som på ett eller annat sätt riktade mot intresset att det allmännas verksamhet ska fortgå ostörd (Bäcklund m.fl., Brottsbalkskommentaren – en kommentar på internet, kommentaren till kapitelinledningen).

Enligt 17 kap. 1 § brottsbalken döms den som med hot om våld förgriper sig på en tjänsteman i hans eller hennes myndighetsutövning eller för att tvinga tjänstemannen till eller hindra honom eller henne från en åtgärd i myndighetsutövningen eller för att hämnas för en sådan åtgärd för hot mot tjänsteman. Straffskalan är böter eller fängelse i högst två år.

Kretsen personer som omfattas av det förstärkta straffskyddet bestämdes tidigare med utgångspunkt i vilka befattningshavare som var underkastade ett ämbetsmannaansvar. I samband med att ämbetsmannaansvaret avskaffades år 1975 utformades skyddet istället så att det ska röra sig om en gärning riktad mot myndighetsutövning (jfr prop. 1975:78).

Den brottsliga gärningen består i hot om våld på den skyddades person. Med begreppet våld på person ("våld å person") avses enligt paragrafen samma sak som i 8 kap. 5 § brottsbalken, nämligen att gärningsmannen bär våldsamt hand på någon så att denne utsätts för misshandel eller betvingande (NJA II 1942 s. 357).

För straffansvar enligt paragrafen krävs det uppsåt omfattande insikt om att den angripne utövar offentlig myndighet (NJA II 1975 s. 646). Det krävs

avsiktsuppsåt till att förgripa sig på den andre och, i förekommande fall, motivet att hämnas.

Begreppet myndighetsutövning i straffbestämmelsen om hot mot tjänsteman

Att gärningen ska vara ett angrepp mot någon i hans eller hennes myndighetsutövning för att omfattas av straffansvaret i 17 kap. 1 § brottsbalken innebär, anfördes i förarbetena, att det som straffbeläggs är angrepp på framför allt tjänstemän som är anställda i stat eller kommun och som har befattningar där det ingår att utöva myndighet (NJA II 1975 s. 646). Straffskyddet omfattar, sades det, all verksamhet i befattningen, såsom förrättning, utredningsarbete m.m. Angrepp mot en sådan tjänsteman sades vara straffri endast om den riktar sig mot någon arbetsuppgift som helt saknar samband med myndighetsutövningen. Vad som sker under resa mellan bostad och tjänstgöringsplats anses därmed, enligt förarbetena, i allmänhet ligga utanför det straffbara området.

Förarbetsuttalandena har uppfattats som möjligen något svåra att förena med vad som uttalades i samband med 1989 års reform av 20 kap. 1 § brottsbalken (jfr Bäcklund m.fl., Brottsbalken – en kommentar på internet, kommentaren till 17 kap. 1 §). Vid reformen år 1989 utvidgades straffansvaret för tjänstefel som begås av personer i myndighetsställning från tjänstefel ”i” myndighetsutövning till tjänstefel ”vid” myndighetsutövning. Det angavs vid lagändringen att denna inte innebar att själva begreppet myndighetsutövning skulle ges någon annan innebörd än tidigare (prop. 1988/89:113 s. 23). Det nya i förslaget var, sades det, att kravet på anknytning till myndighetsutövningen för straffrättsligt ansvar för tjänstefel mjukades upp något. Utgångspunkten var att straffansvaret skulle omfatta - förutom myndighetsutövning - åtgärder som ingår som ett led i myndighetsutövningen eller på annat sätt står i ett mycket nära tidsmässigt och funktionellt samband med denna.

Av förarbetsuttalandena till 17 kap. 1 § brottsbalken om att det förstärkta straffskyddet i bestämmelsen omfattar all verksamhet i befattningen och undantas bara om angreppet riktar sig mot någon arbetsuppgift som helt saknar samband med myndighetsutövningen framgår, att avsikten är att det förstärkta skyddet också ska omfatta verksamhet av tjänstemän som inte självständigt utgör myndighetsutövning. Något stöd för att en ändring av rättsläget i detta avseende har varit avsedd genom senare reformer finns inte. Ansvar för brott enligt 17 kap. 1 § brottsbalken kräver alltså inte någon koppling mellan angreppet och enskilda åtgärder som innefattar myndighetsutövning. Däremot krävs det att tjänstemannen som angrips äger utöva myndighet och att angreppet som han eller hon utsätts för har anknytning till myndighetsutövningen (jfr Lexino 2017-09-01, kommentar till 17 kap. 1 § brottsbalken, avsnitt 5.5.1).

En polisman har långtgående skyldigheter att ingripa i olika avseenden. Ett angrepp mot en polisman med våld eller hot bör därför mycket ofta anses

utgöra en gärning enligt 17 kap. 1 § brottsbalken (jfr Bäcklund m.fl. Brottsbalkskommentaren – en kommentar på internet, kommentaren till 17 kap. 1 § brottsbalken).

Begränsning i yttrandefriheten genom straffbestämmelser

Yttrandefrihet är enligt 2 kap. 1 § första stycket 1 regeringsformen frihet att i tal, skrift eller bild eller på annat sätt meddela upplysningar samt uttrycka tankar, åsikter och känslor. Rätten till yttrandefrihet får, enligt 2 kap. 20 § regeringsformen, i viss utsträckning begränsas genom lag. Begränsningar får enligt 2 kap. 21 § regeringsformen göras endast för att tillgodose ändamål som är godtagbara i ett demokratiskt samhälle. Begränsningen får, enligt samma paragraf, aldrig gå utöver vad som är nödvändigt med hänsyn till det ändamål som har föranlett den och inte heller sträcka sig så långt att den utgör ett hot mot den fria åsiktsbildningen såsom en av folkstyrelsens grundvalar. Begränsningen får inte göras enbart på grund av politisk, religiös, kulturell eller annan sådan åskådning. Enligt 2 kap. 23 § första stycket regeringsformen får yttrandefriheten begränsas med hänsyn till bl.a. rikets säkerhet, folkförsörjningen, allmän ordning och säkerhet, enskildas anseende, privatlivets helgd eller förebyggandet och beivrandet av brott. Vid bedömandet av vilka begränsningar som får göras ska enligt andra stycket i samma paragraf särskilt beaktas vikten av vidaste möjliga yttrandefrihet och informationsfrihet i politiska, religiösa, fackliga, vetenskapliga och kulturella angelägenheter. Finner en domstol att en föreskrift står i strid med en bestämmelse i grundlag får enligt 11 kap. 14 § första stycket regeringsformen föreskriften inte tillämpas. Vid prövningen ska det enligt andra stycket i samma paragraf särskilt beaktas att riksdagen är folkets främsta företrädare och att grundlag går före lag.

Rätten till yttrandefrihet enligt artikel 10 i Europakonventionen innefattar frihet att ta emot och sprida uppgifter och tankar utan offentlig myndighets inblandning. Yttrandefriheten enligt Europakonventionen innebär främst att staten ska avhålla sig från att hindra eller bestraffa fri spridning av tankar och idéer. Rätten till yttrandefrihet är inte absolut utan får underkastas sådana inskränkningar som är föreskrivna i lag och som tillgodoser vissa i artikel 10:2 angivna samhällsviktiga intressen. När Europadomstolen har bedömt om en påstådd inskränkning är nödvändig i ett demokratiskt samhälle har domstolen prövat om den svarar mot ett angeläget samhälleligt behov, om den är proportionell med det legitima ändamål som ska tillgodoses och om de skäl som de nationella myndigheterna anger för att berättiga den är relevanta och tillräckliga. (Jfr Danelius, Mänskliga rättigheter i europeisk praxis. En kommentar till Europakonventionen och de mänskliga rättigheterna, femte upplagan, 2015, s. 457 f.).

Min bedömning

Åtalet för hot mot tjänsteman är styrkt

FL är dömd för att han med hot om våld angripit polismannen AL genom att han i en låttext som lagts upp på Spotify har uttalat att han ska knulla där hon bor, att hon är en ful fisk och att alla fiskar ska få lida samt ”då ska hon skjutas”. Låten som åtalet gäller heter ”Då ska hon skjutas” och lades upp på Spotify några veckor efter att AL media hade uttalat sig kritiskt om en spelning som FL medverkat vid och som AL lett en polisinsats beträffande.

Som tingsrätten och hovrätten har funnit och på av domstolarna anförda skäl är det klarlagt att det är AL som har skrivit den aktuella låttexten och sett till att den gjordes tillgänglig för lyssning på Spotify.

Under veckorna efter den av AL i media kritiserade spelningen och fram till dess att den för åtalet aktuella låten lades upp på Spotify har flera inlägg om AL publicerats på FL:s Instagramkonto. Samma dag som låten ”Då ska hon skjutas” lades upp publicerades även låten ”#attgöraenannika”. Som hovrätten har konstaterat är det mot bakgrund av innehållet i dessa bilder, foton och låttexter visat att ”Då ska hon skjutas” skrevs och lades upp till följd av att FL var upprörd över AL:s uttalanden i media och att det är uppenbart att samtliga referenser till ”AL” avser personen AL.

Mot bakgrund av att låten har getts titeln ”Då ska hon skjutas” och med hänsyn till de formuleringar i låttexten som i övrigt framgår av gärningspåståendet har enligt min uppfattning de aktuella textraderna i objektiv mening utgjort hot om våld på person. Detta gäller särskilt med hänsyn till de övriga inlägg vid samma tid som lagts upp i FL:s namn med angrepp mot AL och till att låttexten med de åtalade formuleringarna har gjorts tillgänglig för en stor krets med människor via Spotify. AL, som fått del av låttexten, har uppfattat de aktuella formuleringarna i texten som ett allvarligt menat hot. Polismyndigheten har vidtagit åtgärder för att skydda henne med anledning av hotet.

Några dagar innan FL lade upp den nu aktuella låten på Spotify greps och delgavs han misstanke om hot mot tjänsteman mot AL för sitt agerande på sociala medier (åtalspunkten 1). Han måste mot den bakgrunden ha insett att låttexten som han senare lade upp av AL skulle komma att uppfattas som ett allvarligt menat hot. Han har trots detta inte avstått från att ladda upp låten på Spotify. Han måste dessutom ha insett att texten med hotet skulle komma till AL:s kännedom när han spred sin låttext till en bred allmänhet.

Poliser företräder staten och har en långtgående ingripandeskyldighet vid utförande av sitt uppdrag. Det är centralt att deras arbete kan genomföras ostört från hot om våld. Angrepp mot poliser är därför straffria enligt 17 kap. 1 § brottsbalken endast om de riktar sig mot någon arbetsuppgift som helt saknar samband med myndighetsutövningen. Att, på det sätt som AL gjort, i media för allmänheten kommentera en polisinsats som hon själv i egenskap av polisman

har lett genomförandet av är en sådan uppgift som har ett tydligt samband med den myndighetsutövning som hon har rätt att utöva. Angreppet mot AL för de uttalanden hon gjort omfattas alltså av det förstärkta straffskyddet i 17 kap. 1 § brottsbalken.

Det framgår av de synpunkter FL har framfört, i olika medier och i förhör vid huvudförhandlingen, om det olämpliga i att en polis uttalar sig i media på det sätt AL gjorde att FL har haft insikt om att AL gjorde uttalandena i egenskap av polis. Det står vidare klart att FL inte har haft någon annan anledning att rikta hot mot individen AL än hennes uttalande i media med anledning av insatsen mot spelningen som FL medverkade vid. Genom de publiceringar om AL som skett på FL:s sociala plattformar innan den för åtalet aktuella låten lades upp på Spotify och med hänsyn till det som FL själv har uppgett om sin syn på AL:s uttalande i media är det klarlagt att FL:s avsikt med att skriva och lägga upp låttexten ”Då ska hon skjutas” var att angripa AL i hennes myndighetsutövning för att hämnas för de mediauttalanden hon gjort.

Åtalet för våld mot tjänsteman är därför styrkt.

Rätten till yttrandefrihet hindrar inte att FL döms för hot mot tjänsteman

I ett demokratiskt samhälle måste det finnas ett stort utrymme för meningsyttringar som är kritiska till bl.a. det rådande statsskicket, till myndigheter och myndighetspersoner eller till gällande lag.

Det hot om våld som FL riktat mot en namngiven enskild polisman är emellertid inte ett yttrande som, på ett sådant sätt som annars är önskvärt i ett demokratiskt samhälle, inbjuder till diskussion av en samhällsfråga eller bidrar till en fri åsiktsbildning. Någon anledning att skydda ett sådant yttrande finns mot den bakgrunden inte. Lagstiftaren har genom bestämmelsen om hot mot tjänsteman i 17 kap. 1 § brottsbalken kriminaliserat vissa yttranden för att garantera att den allmänna verksamheten fortgår utan otillbörlig påverkan. Med hänsyn till de motiv som ligger bakom straffbestämmelsen om hot mot tjänsteman är den inskränkning i FL:s yttrandefrihet som en lagföring innebär både nödvändig och proportionerlig. Det faktum att hotet har framförts i en låttext och inom en musikgenre med aggressivt och samhällskritiskt tilltal gör inte någon skillnad i bedömningen. Något hinder mot att döma FL för hot mot tjänsteman med hänvisning till yttrandefriheten finns enligt min mening inte.

Prövningstillstånd

Enligt 54 kap. 10 § första stycket 1 rättegångsbalken får prövningstillstånd meddelas om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen (prejudikatdispens). För att bevilja prövning enligt denna punkt krävs alltså att ett avgörande av Högsta domstolen blir av generell betydelse för bedömningen av framtida mål som innehåller liknande frågeställningar. Den enskildes intresse av att få till stånd en prövning i Högsta domstolen kan inte föranleda prövningstillstånd på denna grund.

Prövningstillstånd får vidare meddelas enligt 54 kap. 10 § första stycket 2 rättegångsbalken om det finns synnerliga skäl för en sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att domvilla förekommit eller att målets utgång i hovrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag (extraordinär dispens).

I frågan om vad det förstärkta straffskyddet enligt 17 kap. 1 § brottsbalken för personer i myndighetsutövning avser finns, med hänsyn till de förarbetsuttalanden som beskriver straffskyddets omfattning, enligt min uppfattning inte några oklarheter. Av förarbetsuttalandena följer att avsikten med straffbestämmelsen är att ett förstärkt skydd för personer som äger utöva myndighet ska omfatta angrepp även vid sådana åtgärder som inte självständigt utgör myndighetsutövning. Det finns exempel på domar där rätten har bedömt att det inte funnits någon koppling mellan angreppet och den hotades myndighetsutövning och den tilltalade därför dömts för olaga hot istället för hot mot tjänsteman (jfr. t.ex. Svea hovrätts dom den 20 februari 2020 i mål B 760-19 där den tilltalade framfört ett hot mot en jouråklagare i ett telefonsamtal som gällde en polisledd förundersökning som åklagaren inte varit inblandad i hanteringen av). Enligt Åklagarmyndighetens Utvecklingscentrum, som ansvarar för tillsyn och metodutveckling när det bl.a. gäller brottet hot mot tjänsteman, innebär detta inte att rättsläget är oklart. Jag delar den bedömningen.

När det vidare gäller frågan om hur straffrättsliga begränsningar av rätten till yttrandefrihet ska bedömas i enskilda fall så finns det visserligen i allmän mening ett prejudikatintresse. Det här målet gäller emellertid hot som riktats mot en enskild person som är polis för att hämnas något som polismannen gjort i tjänsten. Någon oklarhet kring frågan om det finns anledning att med hänvisning till yttrandefriheten skydda ett sådant yttrande, ens om det framförs i en låttext, finns enligt min uppfattning inte. Något behov av klagörande uttalanden till ledning av rättstillämpningen finns därmed inte heller.

Jag ser alltså inte att en prövning av överklagandet vore av vikt för ledning av rättstillämpningen. Något skäl att meddela prövningstillstånd finns därmed inte.

Bevisuppgift och handläggning

Jag ber om att få återkomma med bevisuppgift och synpunkter på målets fortsatta handläggning för det fall Högsta domstolen meddelar prövningstillstånd i målet.

Petra Lundh

Eva Bloch

Kopia till:

Utvecklingscentrum.

City åklagarkammare (AM-103533-16).

Kammaråklagaren Zilla Hirsch.